

ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВУ ЕКОНОМІКУ

Захарченко Н.В.

к.е.н., доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Антонов В.В.

студент IV курсу напряму підготовки «Фінанси і кредит»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Необхідність дослідження регулювання ринку праці зумовлена тим, що ефективність його функціонування впливає на рівень і якість життя населення та соціально-економічний розвиток країни в цілому, а також, на місце країни на світовому ринку. Недооцінка ринку праці та сфери зайнятості в останні роки щодо їх впливу на розвиток економіки призвела до того, що ці механізми стали гальмом економічних реформ. Обрана тема дослідження є актуальною, адже в сучасних умовах розвитку економіки України особливої уваги набувають проблеми ефективної зайнятості населення, створення ринку робочої сили і запобігання масового безробіття.

Варто погодитися з думкою про те, що державне регулювання ринку праці – це система правових та організаційно-економічних заходів держави, спрямованих на створення відповідних умов для забезпечення максимально можливої рівноваги між попитом і пропозицією робочої сили; забезпечення соціального захисту працівників і прав людини; сприятливих умов для відтворення конкурентоспроможного людського капіталу [4].

Економічні системи різних країн значною мірою адаптуються до глобалізації економічних і соціальних процесів. У цьому сенсі проблематичними постають питання пристосування, адаптації економіки України до умов світової глобалізації [1].

Процеси інтеграції України у світову економіку, особливо з її вступом до Світової організації торгівлі, суттєво впливають на структуру національного виробництва, висувають нові вимоги до формування структури зайнятості, конкурентоспроможності. Подолання негативних наслідків глобалізації і світової фінансової кризи на ринок праці не можливе без наукового обґрунтування шляхів удосконалення механізмів державного регулювання цих процесів як на державному, так і на регіональному рівнях управління [5].

Передумовою вдосконалення ринку праці в Україні є його орієнтація на загальнодержавні, національні інтереси, які полягають у зростанні конкурентоспроможності економіки України на основі формування конкурентного ринку праці, як це відбувається в розвинених країнах світу. Отже, у зв'язку зі вступом України до СОТ спеціалізація господарства країни та виокремлення пріоритетних конкурентоспроможних галузей, що забезпечують соціально-економічний розвиток країни, необхідність концентрації зусиль держави на їх першочерговому розвитку потребують реформування ринку праці [3].

Важливим є розвиток ринку праці на регіональному рівні. На регіональному рівні в залежності від специфіки галузевої структури і рівня

розвиненості господарства, показників зайнятості та безробіття, участі регіону в міжнародному розподілі праці потрібно диференційовано підходити до вдосконалення механізмів регулювання ринку праці, яке варто розглядати на державному (нормативно-правове забезпечення) та регіональному рівні (організаційно-методичне забезпечення) [3].

Потрібно звернути увагу на думку вчених про те, що державне втручання в регулювання ринку праці повинно бути мінімальним. На мою думку, має бути досягнуто балансу взаємодії механізмів державного регулювання і саморегулювання на регіональному рівні, щоб звичні регуляторні механізми ринкової економіки на ринку праці не гальмували його саморегулювання, адже державне регулювання повинно допомагати саморегулюванню у підвищенні зайнятості населення, мобільності і конкурентоспроможності робочої сили, добробуту і якості життя.

Таким чином, для вдосконалення механізмів регулювання ринку праці на державному і регіональному рівнях важливим є формування такої системи соціально-трудова відносин і соціального забезпечення населення, яка б законодавчо гарантувала продуктивну зайнятість людей на зразок того, як це робиться в країнах ЄС, у тому числі впровадження високих стандартів життя.

Оскільки основною метою діяльності держави на ринку праці є забезпечення теоретично можливої максимальної зайнятості населення з одночасним підвищенням рівня і якості життя всього суспільства, особливо в умовах інтеграції України у світову економіку, необхідно вирішити наступні завдання для удосконалення механізмів регулювання ринку праці:

- впровадження концепції глобальної зайнятості населення, перевагою якої є запобігання проблем безробіття, стимулювання економічно активного населення до праці та соціальна підтримка і захист неконкурентоспроможних верств населення (наприклад, підвищення рівня самозайнятості населення, якою в сучасних умовах охоплено в основному сільське населення, залучення до суспільно корисної праці осіб з обмеженими можливостями);
- формування професійно-освітнього потенціалу населення, переорієнтація ринку освітніх послуг на потреби ринку праці;
- перехід від моделі з дешевою робочою силою до моделі з високим рівнем оплати та ефективною працею, яка побудована на якості продукції та продуктивності праці.

Література:

1. Кір'ян Т. Створення конкурентного ринку праці в умовах інтеграції України у світову економічну систему / Т.Кір'ян // Україна: аспекти праці. – 2008. – № 5. – С. 3-11.
2. Маршавін Ю.М. Теоретико-методологічні основи регулювання ринку праці / Ю. М. Маршавін // Економіка та держава. – 2004. - №7. – С. 6-14.
3. Міненко В. Л. Удосконалення механізмів взаємодії державного і регіонального регулювання ринку праці / В.Л. Міненко/ [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2010-1/doc/2/02.pdf>
4. Чайка І.В. Напрями вдосконалення державного регулювання ринку праці в Україні / І. В. Чайка // Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського, Випуск 11. – 2016. – С. 650-653.

5. Чернявська Ю. Б. Функції ринку праці та національні особливості їх відтворення / Ю. Б. Чернявська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 3. – С. 175-177.

ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Бутенко В.В.

кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та моделювання
ринкових відносин

Донецький А.Ю.

студент 2 курсу, напряму підготовки «фінанси і кредит»
Одеський національний університет імені І.І.Мечникова
м. Одеса, Україна

На сучасному шляху розвитку України в напрямках європейської інтеграції та децентралізації політика держави потребує змін та покращення в усіх сферах економіки. Особливої уваги потрібно надати джерелам формування доходів місцевих бюджетів. Податкові надходження повинні стати важливим інструментом зміцнення фінансової бази місцевого самоврядування. В Україні усі місцеві податки та збори сплачувались платником у сфері послуг (курортний, ринковий збори та збір за припаркування автотранспорту тощо) і нематеріального виробництва (податок з реклами, збір за проведення кінозйомок і телезйомок). Тому вони малоефективні з фіскального погляду через відсутність належної бази оподаткування. Сфери послуг і нематеріального виробництва в Україні досить слабозвинені. Причому базу оподаткування в них легко приховувати. Це також зумовлювало необхідність оптимізації переліку місцевих податків і зборів.

На думку вітчизняних вчених база місцевих податків та зборів до 2011 року була застарілою та потребувала змін та реформ згідно до сучасних умов.

Після прийняття у 2010 році Податкового кодексу України до місцевих було віднесено два види податків і 3 види зборів. Місцеві податки:

- 1) податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки
- 2) єдиний податок.

До місцевих зборів належали:

- 1) збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності;
- 2) збір за місця для паркування транспортних засобів;
- 3) туристичний збір.

З 1 січня 2015 року склад місцевих податків і зборів змінився. До місцевих податків належать:

- 1) податок на майно;
- 2) єдиний податок.

До місцевих зборів у 2015 році відносять:

- 1) туристичний збір;
- 2) збір за місця для паркування транспортних засобів.